

Došlo 24. I. 1931

Poština plačana v gotovini.

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

6. kos.

V LJUBLJANI, dne 23. januarja 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

39. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o državni trošarini. 40. Zakon o znižanju stopnje osnovnega davka na dohodek od zemljišč. 41. Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o gozdih. 42. Pravilnik o dolžnostih, pravicah, delokrogu in načinu izvrševanja državne kontrole domačih in tujih proizvodov (zdravil biološkega izvora).	43. Pravilnik o preiskovanju in izsledovanju nalezljivih bolezni. 44. Pravilnik o ugodnostih na državnih železnicah in ladjah za Sokola kraljevine Jugoslavije. 45. Odločba ministra za promet v interesu lažjega opravljanja službe. 46. Naredba ministra financ glede odplačila davčnih zaostankov. 47. Razglas o odmeri ljudskega dela, odnosno odkupnine na osnovi uslužbenskega davka. Razne objave iz »Službenih novin«.

Zakoni in kraljevske uredbe.

39.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije, predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za finance ter po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o državni trošarini*

ki se glasi:

§ 1.

I.

V prvem odstavku točke 3. člena 71. zakona o državni trošarini je namesto »5« postaviti »7-50«.

II.

V prvem odstavku točke 4. istega člena je namesto »100« postaviti: »50«.

V 6. opombi v isti točki je namesto »100« postaviti »80«, namesto: »50« pa postaviti: »20«.

V isti točki še črta 7. opomba.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 13. decembra 1930., št. 287/XCIX/615.

III.

V prvem odstavku točke 5. istega člena je namesto »3000« postaviti: »3500«.

IV.

V prvem odstavku točke 9. istega člena pod a) je namesto: »20« postaviti »24«, pod b) pa namesto »23« postaviti »28«; v istem odstavku je v zadnjem stavku namesto: »23« postaviti »28«.

V.

V 9. opombi k točki 9. istega člena je namesto: »2000« postaviti »2500«, namesto: »1200« postaviti: »1600«, namesto: »400« pa postaviti: »500«.

VI.

Namesto tretjega, četrtega in petega odstavka 6. opombe k točki 11. istega člena je pustiti kot tretji odstavek:

»Količine vina za vojsko, ki so se nabavile dotlej, ko stopi ta zakon v veljavo, v zmislu dosedanjega zakonskega predpisa na breme dohodkov državne trošarine ter v znesku 10.000.000 dinarjev, se izplačajo v teku 1930. in 1931. leta na breme tekočega dohodka od državne trošarine po odločbi ministra za finance. Na te količine vina se ne pobira državna, banovinska in občinska trošarina.«

V isti točki se črta 7. opomba, 8. opomba pa postane 7. opomba.

§ 2.

Naslednji dan po razglasitvi tega zakona se morajo popisati količine piva, špirta in špirituoznih tekočin, na katere je trošarina plačana, in razlika v trošarini pobrati do dne 1. januarja 1931. Pri pivu v prometu se vzame poprečna jakost 12 hektolitrskih stopenj ekstrakta.

Pobrana trošarina na pivo po prejšnji stopnji se ne vrne.

§ 3.

Ta zakon stoji v veljavo, kadar se razglasi v »Službenih novinah«, obvezno moč pa dobi naslednjega dne po njegovi razglasitvi.

V Beogradu, 11. dne decembra 1930, štev. 91801.

Aleksander s. r.

Minister za finance
dr. S. Šverljuga.

Videl

in pritisnil državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik ministrskega
sveta in minister za
notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

40.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za finance ter po zaslišanju predsednika Našega mini-
strskega sveta

Zakon

o znižanju stopnje osnovnega davka na dohodak od zemljišč.*

§ 1.

Izjemno od določila člena 27. zakona o neposrednih
davkih se plača kot osnovni davek na dohodek od zem-
ljišč za leto 1931. Din 10— od Din 100— katastrskega
čistega dohodka.

§ 2.

Ta zakon stoji v veljavo od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 11. decembra 1930.

Aleksander s. r.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

Videl

in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

41.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega mi-
nistra za gozde in rudnike ter po zaslišanju predse-
dnika Našega ministrskega sveta

Zakon

o izpremembah in dopolnitvah zakona o
gozdih z dne 21. decembra 1929.*

§ 1.

Ukinja se § 33. tega zakona.

§ 2.

Uveljavljajo se tista določila vseh zakonov, razpisov
in naredb, ki se nanašajo na pašo koz in ki so veljala
za pravna področja posameznih banovin do dne 1. ju-
lija 1930.

§ 3.

Drugi odstavek § 157. zakona o gozdih, ki se glasi:
Za eno kozo ali enega kozla posebej na dan po 15
dinarjev;

za enega konja, eno žrebe, enega osla ali mezga na
dan po 12 dinarjev;

za eno govedo ali enega bivola, eno tele ali eno bi-
volče, starejše od štirih mesecev, na dan po 10 dinarjev;
za enega prašička na dan po 6 dinarjev;

za eno ovco ali eno jagnje, posebej na dan po 4 di-
narje,

se izpreminja in se glasi:

za eno kozo ali enega odstavljenega kozliča, na dan
po 8 dinarjev;

za enega konja, eno žrebe, enega osla ali mezga na
dan po 6 dinarjev;

za eno govedo ali enega bivola, eno tele ali bivolče,
starejše od 4 mesece, na dan po 5 dinarjev;

za enega prašiča na dan po 3 dinarje;

za eno ovco ali eno odstavljenega jagnje na dan po
2 dinarja.

§ 4.

Za izvršitev § 2. tega zakona predpiše minister za
gozde in rudnike posebne pravilnike, vpoštevaje spe-
cialne gospodarske potrebe posameznih banovin.

§ 5.

Zakon stoji v veljavo in dobi obvezno moč, kadar
se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 8. novembra 1930.

Aleksander s. r.

Minister za šume in rudnike
Dušan Serneć s. r.

Videl

in pritisnil državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister

za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
13. decembra 1930, št. 287/XCIX/616.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
10. decembra 1930, št. 284/XCVII/596. Prvotni zakon o
gozdih gl. »Uradni list« z dne 23./II. 1930, št. 162/35.

Uredbe osrednje vlade.

42.

Na podstavi § 22. zakona o kontroli zdravil biološkega izvora ter v soglasju s predsednikom ministrskega sveta (zak. štev. 356 z dne 20. julija 1930.) predpisujem

Pravilnik

o dolžnostih, pravicah, delokrogu in načinu izvrševanja državne kontrole domačih in tujih proizvodov (zdravil biološkega izvora).*

Obča določila.

Člen 1.

Državni kontrolni urad mora voditi nadzorstvo nad vsemi državnimi in privatnimi ustanovami, ki proizvajajo zdravila biološkega izvora ali jih uvažajo od zunaj; paziti na ureditev vseh prostorov, možnost dela in način dobivanja, zamotavanja in prodaje seruma in ostalih bioloških proizvodov; paziti, da se ustanove, na katere se nanaša zakon o kontroli zdravil biološkega izvora, ravna po pravilniku in predpisih, izdanih na njegovi podstavi.

Člen 2.

Davčni kontrolni urad vrši nadzorstvo tudi nad delom zastopnikov domačih ali tujih firm, da se ravna po določilih zakona o kontroli zdravil biološkega izvora kakor tudi pravilnikov, izdanih na njegovi podstavi.

Člen 3.

Proizvod, ki ni opremljen z državnim kontrolnim znakom, pa spada pod določila zakona o kontroli zdravil biološkega izvora, se ne sme prodajati niti izdati za uporabo razen v primeru, navedenem v členu 38. tega pravilnika.

Člen 4.

Državni kontrolni urad lahko neposredno nadzira vse preprodajalce. Oni morajo na zahtevanje kontrolnega organa pokazati celokupno skladišče.

Člen 5.

Ako se pri nadzorstvu iz člena 4. najde kake nerednosti, zapleni državni kontrolor proizvode, ki ne ustrezajo predpisom. Proizvajalec ali njegov zastopnik mora po pismenem obvestilu s strani državnega kontrolnega urada nadomestiti brezplačno preprodajalcu vso količino zaplenjenih preparatov, ako je nerednost nastala po krivdi zastopnika. Ako je pa nastala po krivdi preprodajalca, nosil preprodajalec vse stroške in zakonite posledice.

Člen 6.

Poleg dolžnosti, navedenih v členu 1., 2. in 4., mora kontrolni urad preizkušati posamezna zdravila biološkega

izvora tako, kakor je določeno s tem pravilnikom. Pri tem je proizvajalec ali njegov zastopnik dolžen dostaviti kontrolnemu uradu overjeno kopijo zapisnika o preizkušanju, ki se nanaša na te preparate.

Člen 7.

Ako državni kontrolni urad smatra, da preparat ne ustreza predpisom, odredi:

1. ako se more preparat popraviti, kaj je storiti, da se more pustiti v promet; 2. ako je preparat škodljiv in nepopravljiv, mora proizvajalec pod nadzorstvom državnega kontrolorja uničiti celo serijo tega preparata.

Člen 8.

Državni kontrolni urad more prepovedati proizvodnjo in prodajo posameznih ali vseh zdravil biološkega izvora, ako smatra, da se ustanove, ki jih proizvajajo, ne ravna po zakonu, pravilniku in uredbah, izdanih na njegovi podstavi.

Člen 9.

Istotako lahko prepove prodajo pri zastopnikih domačih ali tujih firm.

Člen 10.

Pri prepovedi proizvodnje morata biti pri pregledanju navzoča dva člana kontrolnega urada, po možnosti še in en kontrolor.

Člen 11.

Preden se odredi prepoved proizvodnje, mora državni kontrolni urad obvestiti s pismom proizvajalca, kaj mora storiti, da se mu proizvodnja ne prepove, ako je pogrešek take narave, da se dá popraviti. Ako je pogrešek hujši, lahko državni kontrolni urad brez kakršnegakoli predhodnega opomina prepove proizvodnjo posameznega ali vseh preparatov.

Člen 12.

Kadar državni kontrolni urad prepove proizvodnjo ali prodajo posameznih preparatov ali vseh preparatov, mora o tem takoj obvestiti ministertvo za socialno politiko in narodno zdravje, odbor za kontrolo zdravil biološkega izvora in lastnika samega. Poleg obvestila mora navesti tudi razloge, ki so ga vodili, da tako postopa.

Člen 13.

Proizvajalec zdravil biološkega izvora ne sme proizvajati niti prodajati, zastopniki tujih ali domačih firm pa ne smejo prodajati prepovedanih preparatov od dne prepovedi pa do dneva odločitve odbora za kontrolo zdravil biološkega izvora, oziroma ministertva za socialno politiko in narodno zdravje.

Člen 14.

Proizvajalec, oziroma preprodajalec nima pravice do kake odškodnine od strani države, ako se odloča kontrolnega urada razveljavi.

Standardi za titracije.

Člen 15.

Državni kontrolni urad mora brezplačno preskrbovati v omejenih količinah, ustrezajočih stvarni potrebi, vse proizvajalce v državi s Standardnimi preparati: s standard serumi, toksini, tuberkulinom in drugimi, s katerih

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 7. avgusta 1930., št. 178/LXVI/389.

pomočjo se preizkuša jakost posameznih preparatov, določenih s tem pravilnikom.

Člen 16.

Ako državni kontrolni urad ne proizvaja sam takih standardov, jih mora nabaviti iz inozemstva od zavodov, ki jih proizvajajo. Taki standardi se morajo nabaviti od zavodov v Frankfurtu, Kopenhagenu, Loudonu ali Washingtonu.

Člen 17.

Posamezni preparati se preizkušajo po določenih higienske sekcije društva narodov, kjer je to navedeno v tem pravilniku.

Umaknitev seruma iz prometa.

Člen 18.

Serum, ki se je dal v promet, ker je zadostil vsem predpisom tega pravilnika, mora državni kontrolni urad preizkušati na jakost in sterilnosti po 6 mesecih in po 2 letih od dne prve kontrole. To se nanaša za sedaj samo na serume, pri katerih je predpisano določanje jakosti, in to so serumi proti davici (difteriji), disenteriji Šiga-Kruse in tetanusu. Za te namene obdrži državni kontrolni urad potrebno število ampul ali stekleničic že pri prvem preizkušanju. Proizvajalec mora dati brezplačno na razpolaganje državnemu kontrolnemu uradu potrebno količino seruma tudi za ta preizkušanja. Ako se pri tem pokaže, da je titer preizkušenih serumov tako padel, da ne odgovarja številu edinic, navedenih na etiketi, mora proizvajalec ali njegov zastopnik umekniti celo serijo tega preparata iz prometa in ga brezplačno in brez kakršnegakoli zaračunavanja poštnine in ometa zamenjati s svežim in prekontroliranim serumom iste jakosti in polnitve. Pristojbina za naknadno preizkušanje jakosti in sterilnosti se ne pobira.

Člen 19.

Državni kontrolni urad mora objaviti v »Službenih novinah« in v strokovnih listih, katera serija in katerega seruma se umakne iz prometa in da ga proizvajalec ali njegov zastopnik brezplačno zamenja s svežim iste jakosti in polnitve.

Člen 20.

Državni kontrolni urad mora voditi v duplikatu kontrolne knjige, iz katerih se more točno videti vsak čas preizkušanje posameznih preparatov. Prav tako mora voditi stalno evidenco o delu in načinu proizvodnje tudi seruma v državi in o prodaji domačih in tujih bioloških preparatov.

Člen 21.

Vsako leto mora kontrolni urad predložiti izčrpno poročilo o svojem delu tudi odboru za biološke proizvode, ki o tem obvešča ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje.

Način izvrševanja državne kontrole.

Člen 22.

Vse preparate, na katere se nanaša ta pravilnik, mora proizvajalec ali njegov zastopnik preje, preden jih da v promet, dostaviti na svoje stroške kontrolnemu

uradu, kjer se preizkusijo po določenih tega pravilnika in opremijo z državno banderolo kot znak, da so prekontrolirani in da se smejo dati v promet.

Člen 23.

Donešene preparate mora kontrolni urad najdalje v roku 10 dni po dostavi preparata staviti prosilcu na razpolaganje ali prepovedati prodajo. V teh 10 dneh se računajo prazniki, priznani po zakonu. Izjeme delajo preparati, za kojih preizkušanje je po znanstvenih metodah potreben daljši čas.

Člen 24.

Dokler se ne izvrši kontrola, ostanejo vsi polnjeni preparati v skladišču državnega kontrolnega urada, kjer se po izvršeni kontroli dá na nje državna banderola na državne stroške.

Člen 25.

Državni kontrolni urad da dostavniku potrdilo na število odnešenih ampul, stekleničic ali velikih steklenic.

Člen 26.

Država jamči za vsak preparat, donešen v državni kontrolni urad, in se obvezuje, da povrne vsako eventualno škodo, ki se dogodi pri manipulaciji ali vsled kakega drugega slučaja.

Člen 27.

Banderole čuva državni kontrolni urad in upravlja jih šef kontrolnega urada. Na banderolah mora biti označena številka kontrolnega zapisnika in datum kontrolnika z označbo »kontrolirano pri državnem kontrolnem uradu cena . . . Dinč.

Člen 28.

Državni kontrolni urad preizkuša:

1. Pri serumih: sterilnost, neškodljivost, količino preservativov, odstotnost strupov, jakost, kjer se to določa s tem pravilnikom; odstotek beljakovine.
2. Pri cepivih in sličnih zdravilih biološkega izvora: sterilnost, število klic pri vakcijah ali jakost, neškodljivost, kakor se to zahteva po predpisih znanstva, teža suhe snovi, kakor se odreja s tem pravilnikom.

Preizkušanje sterilnosti.

Člen 29.

To preizkušanje služi, da se ugotovi, ali so v preparatu ali žive aerobne ali anaerobne bakterije.

Pri cepivih, ki vsebujejo žive klice, razen klic, navedenih na etiketi, drugih ne sme biti v preparatu.

Člen 30.

Ta preizkušanja se morajo izvesti pri vseh preparatih, določenih z zakonom o kontroli zdravil biološkega izvora (§ 1.)

Člen 31.

Državni kontrolor se mora prepričati iz overjenih zapisnikov, ali je proizvajalec pred polnjenjem enega proizvoda preizkušal na sterilnost 0-1% tega proizvoda, v primeru, kadar znaša količina 10 litrov. Kadar količina

proizvoda presega 10 litrov, količina vzetega vzorca na sterilnost ne sme biti manjša nego 10 cm³.

To se nanaša na vsako posodo posebej.

Od celokupnega števila stekleničic ali ampul enega preparata se mora vzeti najmanje 1% in preizkusiti na sterilnost, kadar število ampul ali stekleničic ne presega 1000. Kadar je njihovo število večje ko 1000, se mora na sterilnost preizkusiti najmanj 10 komadov.

Pri preparatih, katerih število ampul ali stekleničic je 100 in manj, mora državni kontrolor vzeti 1 do 3% od celokupnega števila za to preizkušanje.

Podlage za preizkušanje sterilnosti.

Člen 32.

Preizkuša se na tekočih podlagah. Količina preparata, vzetega za preizkušanje, mora biti, ako obsega kot antiseptikum fenol ali kak drug sličen preparat, razredčena najmanj na 0.01%.

Člen 33.

Za preizkušanje navzočnosti aerobnih klic se vzame bujon (juha) od mesa ali mesnega ekstrakta z dodatkom 1% komercialnega peptona ali peptona, pripravljene s pomočjo pankreasa ali želodca. P. H. po sterilizaciji ne sme biti večji od 7.8. niti manjši od 7.2; bujonu je treba dodati 1% glikoze.

Člen 34.

Za preizkušanje navzočnosti ali odsotnosti aerobnih bakterij se vzame isti bujon, kakor tudi v členu 33. z dodatkom mesa, koaguliranega v sterilizaciji, višina mesa, dodanega v epruveti, pa mora biti 1 centimeter. Po končani sterilizaciji P. H. ne sme biti izven meje 7.2 do 7.8. Pred zasejavanjem količine, določene za preizkušanje sterilnosti, se morajo epruvete s sterilnim bujonom segreti na 100° C in na tej temperaturi nekaj časa pustiti, da se oslobodi ves oslobojeni kisik, potem se morajo ohladiti na 37° C ali na nižjo temperaturo.

Člen 35.

Uporabljati se smejo tudi druge podlage za te namene, ki služijo za razmnoževanje aerobnih klic in anaerobnih klic, toda samo z dovoljenjem odbora za kontrolno bioloških proizvodov.

Člen 36.

Od vsake steklenice, oziroma od vsakega preparata se vzameta dva cm, eden služi za aerobno, drugi pa za anaerobno preizkušanje. V primeru, kjer je količina manjša od 2 cm, se vzame polovica od celokupne količine za aerobno, polovica pa za anaerobno preizkušanje.

Člen 37.

Zasejane epruvete se puščajo na 37° C za čas 7 dni. Rezultat se vpiše v zapisniku vsak drugi dan. Ako ostanejo vse epruvete, vzete od enega preparata, sterilne, ustreza preparat. Ako pokažejo neke epruvete porast mikrob, se vzamejo ponovni poskusi, in ako tudi ti pokažejo nesterilnost, se preparat ne pusti v promet.

Člen 38.

V izredno nujnih primerih ter z ukrepi opreznosti, določene s tem pravilnikom, sme proizvajalec izdati pre-

parat, polnjen v male posodice (ampule, stekleničice) brez predhodnega preizkušanja sterilnosti, ako so pri razlitem preparatu izvršene preiskave na jakost in neškodljivost v veliki posodi pred razlivanjem dale dovoljen rezultat. O vsem tem mora proizvajalec naknadno točno poročati državnemu kontrolnemu uradu o številu izdanih posodic, načinu omota itd. Državna banderola nosi poseben naslov nujno, poleg ostalih podatkov, določenih v § 27. To velja samo za domače proizvode.

Preizkušanje neškodljivosti preparatov.

Člen 39.

0.5 cm seruma se injicira miši od 15 do 20 gr podkožno; ako miš ne pogine in ne pokaže nikakih težkih simptomov, se smatra, da serum ne vsebuje fenola ali sličnih preparatov v nepredpisani količini.

Člen 40.

10 cm seruma se vbrizgne morski svinjki podkožno ali introperitonealno in, ako injekcija ne povzroči smrti niti kakršnihkoli težjih simptomov, se smatra, da serum ne vsebuje nikake abnormalne strupenosti. Kontrolni urad je pooblaščen v primeru potrebe izvesti tudi točnejšo analizo v kemijskem oddelku higienskega zavoda.

Preizkušanje posameznih preparatov.

A. Bakterijska cepiva (vakcina).

Člen 41.

Za cepivo po tem pravilniku se smatra vsaka tvarina, pripravljena iz vzročnikov bolezni ali od njihovih metabolističnih proizvodov ali strupov, ki služi za preventivne ali terapevtske namene pri človeku.

Člen 42.

Cepiva morajo biti sterilna in neškodljiva, ako se aplicirajo po parenteralni poti pri človeku. Pri cepivih, ki vsebujejo klice, razen klic, označenih na etiketi, druge žive klice, bodisi aerobne ali anaerobne, ne smejo biti navzoče. Za zamotavanje cepiv in njihovo razširjanje veljajo predpisi §§ 14. in 15. zakona o kontroli zdravil biološkega izvora.

Člen 43.

Cepiva za aplikacijo per os, t. zv. enetrovaccine, ne smejo vsebovati nič škodljivega.

Člen 44.

Autovaccine, autoantivirusi, rekonvalescenti, serumii od človeka niso pod državno kontrolo niti se na nje ne lepi državna banderola, niti se ne plača kakršnakoli državna pristojbina.

Za proizvodnjo autoantivirusa* in autovaccin se mora imeti posebno dovoljenje od ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju odbora za kontrolo zdravil biološkega izvora. Tega dovoljenja pa ni treba imeti šoli za narodno zdravje, higienskimi zavodom ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje in higienskimi in bakteriološkimi institutom medicinskih fakultet.

* Popravljen, glej števiko 200/LXXI/432. Služb. nov. z dne 3. septembra 1930.

Posledice, ki morejo nastati vsled aplikacije autoantivirusa in autovakcine in rekonvalescentnih serumov, nosi tisti laboratorij, oziroma tista oseba, ki jih je pripravila.

Vse oglede sterilnosti in neškodljivosti, kolikor se morajo uporabiti na autovakcine, autoantivirus in slične preparate, mora izvršiti ustanova, ki jih pripravlja, po določilu tega pravilnika.

Člen 45.

Ustanova, v kateri se pripravlja cepivo, mora biti pod upravo strokovnjaka-bakteriologa in imeti strokovno osebje, ki pozna zakonite predpise o pripravljanju cepiva, poleg dobro urejenega laboratorija.

Člen 46.

Vsako cepivo mora biti opremljeno z nazivom, iz katerega mikroorganizma je pripravljeno, z napisom: n. pr. cepivo proti legarju in paralegarju, cepivo proti koleri, cepivo proti tuberkulozi, cepivo proti meningokokom itd.

Člen 47.

Kulture, ki služijo za pripravljanje cepiv, se morajo, preden se uporabljajo, najvestneje preizkusiti in indetificirati z znanstveno določenimi metodami za posamezne mikroorganizme. Ustanove morajo voditi stalen zapisnik o izvoru, lastnostih in značaju kultur.

Člen 48.

Cepiva se smejo dajati v promet pripravljena od samo ene vrste bakterij ali pomešana z drugimi vrstami v isti posodici. Kadar sestoji cepivo iz raznih mikrob, se more uporabiti tudi drugo ime za posamezne vrste cepiva z dovoljenjem ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje ter po zaslišanju odbora za kontrolo zdravil biološkega izvora.

Člen 49.

Napisi na stekleničici ali ampuli morajo označevati poleg vsebine cepiva še:

1. število klic v 1 cm³;
2. težo suhe snovi mikroorganizma v 1 cm³;
3. število mikroorganizmov ali težo suhe snovi, ki se naj uporabi, da se napravi 1 cm³ označenega proizvoda.

Člen 50.

Kjer gre za pomešana cepiva, se mora naznačiti število mikroorganizmov ali njihova teža suhe snovi za vsak posamezni mikrob, ki je v cepivu.

Člen 51.

Ako se za razredčenje ali pripravljanje posameznih cepiv vzame druga snov nego navadno, se mora to navesti na etiketi, kolikor ne bo drugače določena polna karakteristika te snovi.

Člen 52.

Kadar so cepiva pripravljena iz mikroorganizmov, ki ne uspevajo dobro na navadnih hranilnih podlagah, se preizkusi sterilnost po predpisih tega pravilnika, poleg tega pa tudi na elektivnih podlagah za to vrsto klic. Razen tega se preizkusi tudi na živalih, za katere se ve, da so občutljive za infekcijo s tem mikroorganizmom.

Ta cepiva se ne smejo pustiti v promet, dokler se ne preizkusijo po teh predpisih.

Toksini in antigeni.

Difterični toksin za Šikovo reakcijo.

Člen 53.

Reaktivni pri uporabi za izvrševanje Šikove reakcije sestojé:

1. iz toksina.
2. iz segretega toksina, ki služi za kontrolo.

Naziv se glasi »toksin za Šikovo reakcijo« in »Kontrola za Šikovo reakcijo«.

Člen 54.

Toksin za Šikovo reakcijo je sterilni filtrat bujona kulture specifičnega vzročnika difterije. (Corynebakterium, diphtheriae). Toksin se more prodajati:

1. Nerazredčen. V tem primeru mora biti poleg ampul z nerazredčenim toksinom tudi stekleničica ali ampula z določeno količino sterilne fiziološke raztopine soli, ki daje, kadar se pomeša s toksinom, razredčenje, določeno za izvrševanje Šikove reakcije. Naziv je »toksin za Šikovo reakcijo nerazredčen«. »Nerazredčen« mora biti tiskano z očitljivimi črkami.

2. Toksin že razredčen s potrebno količino fiziološkega solnega raztopine ali kake druge raztopine, ki se znanstveno priporoča. Naziv je v tem primeru »Toksin za Šikovo reakcijo«. (Razredčen za uporabo).

Člen 55.

Kontrola za Šikovo reakcijo mora biti pripravljena od tiste serije filtrata kakor toksin. Pripravlja se s segrevanjem toksina na temperaturi 80° C za 10 minut. Segret toksin za kontrolo se daje v istem razredčenju kakor tudi toksin.

Člen 56.

Razredčenje toksina za Šikovo reakcijo mora biti tako, da v 0.2 cm³ vsebuje z znanstvom predpisano količino toksina.

Člen 57.

Toksin za Šikovo reakcijo se preizkuša na naslednji način:

1. Z mešanjem z antitoksinom v raznih razredčenjih. Količina toksina, določena za izvrševanje Šikove reakcije, pomešana z 1/750 ali še večjim razredčenjem ene antitoksične edinice, injicirane normalni morski svinjki, ne sme izzvati nikake lokalne reakcije, toda pomešana z 1/1250 ali še nižjim razredčenjem od ene antitoksične edinice, mora izzvati značilno lokalno reakcijo.

2. Z intrakutano injekcijo uporabljene serije toksina na morski svinjki, a brez dodatka antitoksina. 1/50 d. l. m. ni treba, da izzove, 1/25 d. l. m. pa mora izzvati izrazito lokalno reakcijo, znano pod nazivom Šikove pozitivne reakcije.

Antidifterična cepiva.

Člen 58.

Cepivo proti difteriji (davlci), pripravljeno od mešanice difteričnega toksina z difteričnim antitoksinom, bodisi hipernevtralizirane, nevtralizirane ali hiponevtralizirane, se ne sme uporabljati pri človeku.

Od antidifteričnih cepiv se dovoljujejo za uporabo pri človeku: anatoksin in slični preparati.

Člen 59.

Na etiketi mora stati točno naznačena doza, določena za injekcijo ene osebe.

Člen 60.

Izvesti se mora kontrola cepiva, ali ima dovoljne antigene lastnosti in da ne vsebuje nič škodljivega.

Preizkušnja antigenih lastnosti.

Člen 61.

Antigene lastnosti se preizkušajo takole: S 5 imunitetnimi dozami človeka od cepiva proti difteriji se vbrizga 5 normalnim morskim svinjkam; 6 tednov po tej injekciji se preizkuša imuniteta morskih svinjk po eni teh dveh metod:

1. vbrizga se po 6 tednih intrakutano doza za Šikovo reakcijo vsem morskim svinjkam. Ako bi več nego dve morski svinjki imeli reakcijo pozitivno po Šiku, se smatra cepivo za nezadostno aktivno in se ne bo smelo oddajati;

2. vbrizga se podkožno vsaki morski svinjki 5 smrtnih doz difteričnega toksina. Ako poginejo od dveh doz več nego dve svinjki, se smatra cepivo za nezadostno aktivno in se ne bo smelo oddajati.

Tuberkulin in drugi proizvodi bacilov tuberkuloze in njegovih kultur

Člen 62.

Tuberkulini se pripravljajo od tekočih hranljivih podlag, na katerih je bacil tuberkuloze umetno razmnožen, ki pa so oproščene bacila s filtracijo.

Člen 63.

Tuberkulini se delé v dve skupini:

1. stari tuberkulin;
2. tuberkulin kot filtrat bujona.

Stari tuberkulin.

Člen 64.

Stari tuberkulin je koncentriran filtrat kulture bacilov tuberkuloze na hranjivi podlagi. Za njegovo pripravljanje je potrebno, da bacil raste na 37° C najmanje 6 tednov; za ta čas je treba, da je površina podlage pokrita z debelo kožico bacilov, po tem času pa mora biti tekoča podlaga, s katere so se ali se niso odločili bacili s filtracijo, koncentrirana z evaporacijo na 1/10 svojega prvotnega volumna, potem filtrirana. Ako naknadno preizkušanje pokaže, da je koncentrirani produkt jačji od standardnega tuberkulina, se more tuberkulin razredčiti s pripravno diulenso, ako pa preizkušanje pokaže, da je s pripravno diulenso, se produkt ne sme več koncentrirati z evaporacijo. Naziv je »stari tuberkulin«, na katerem mora stati dodatek H, kar znači, da je pripravljen od človečjega plemena, ali B, kar znači, da je pripravljen od govejega plemena.

Člen 65.

Vsaka serija tuberkulina se mora preizkusiti na aktivnost s pomočjo specifične toksičnosti za morsko

svinjko ali druge z znanstvom določene živali, inficirane z bacilom tuberkuloze. Oglede se mora narediti z metodo, ki jo je odobrila odbor za kontrolo zdravil biološkega izvora, in vedno vzporedno s standardom. Ako se tuberkulin ne ujema s standardom, se ne sme oddajati.

Člen 66.

Vsaka serija starega tuberkulina se mora preizkusiti na odsotnost specifične strupenosti injekcije 0,5 cm³ normalni morski svinjki. Ako morska svinjka ne pogine ali ne pokaže nikakih težjih simptomov, se smatra, da je tuberkulin v svojem pravcu zadostil.

Tuberkulin kot filtrat bujona.

Člen 67.

Tak tuberkulin se dobiva s filtracijo nekoncentrirane bujonske kulture tuberkuloze. Tuberkulin se dobiva na ta način, da se hranilni bujon zaseje z bacili tuberkuloze in pusti na 37° C najmanj 6 tednov. V tem času mora narasti debela kožica na kulturi in pokriti vso površino. Potem se bacili s filtracijo odločijo.

Naziv tega tuberkulina kakor tudi vseh drugih določí odbor za kontrolo zdravil biološkega izvora v sporazumu s proizvajalcem.

Tak tuberkulin se preizkusi na odsotnost nespecifične strupenosti tako, da se morski svinjki vbrizga podkožno 5 cm³ filtrata. Ako ostane morska svinjka živa ali ako ne pokaže težjih simptomov, je tuberkulin zadostil.

Člen 68.

Na sterilnost se morajo preizkušati vsi tuberkulini po predpisih tega pravilnika. Razen tega se morajo preizkusiti na odsotnost živih bacilov tuberkuloze z znanstveno predpisanimi metodami.

Cepiva proti tuberkulozi.

Člen 69.

Cepiva proti tuberkulozi se pripravljajo od umetno namnoženih bacilov tuberkuloze živih ali mrtvih ali iz njihovih proizvodov. Bacili se suspendirajo v vodi ali v kaki drugi raztopini. Naziv je »cepivo proti tuberkulozi«.

Gledé sterilnosti, neškodljivosti in drugega veljajo za to cepivo predpisi kakor za ta ostala cepiva.

Določila o živalih za dobivanje seruma.

Člen 70.

Živali, od katerih se dobivajo serumi, morajo biti nameščene v hišnih ugodnih prostorih

Člen 71.

Samo zdrave živali se smejo uporabljati za proizvodnjo serumov.

Zlasti se mora paziti na obolenja na konjski bolezní (malleus) pri konjih in drugih ekvidih, na tuberkulozi pa pri govedih. Ti dve obolenji se ugotavljata z maleinizacijo, oziroma s tuberkulinizacijo.

Člen 72.

Vsaka nova žival, ki se uporabi za proizvodnjo seruma, se mora dati 7 dni v karanteno, preden se uvede

v skupno stajo, kjer so živali, od katerih se že dobiva serum.

Člen 73.

Vsaka žival, od katere se dobiva serum, mora biti aktivno ali pasivno imunizirana proti tetanusu, tako, da ima zadostno količino tetaničnega antitoksina za ves čas uporabe za dobivanje serumov.

Člen 74.

Staja z živalimi mora biti pod stalnim nadzorstvom veterinarja, ki mora vsak dan najmanj enkrat obhoditi stajo in se prepričati, da so vse živali zdrave in da ne bolujejo na kaki bolezni. Veterinar mora najmanj enkrat mesečno točno in sistematsko pregledati vse živali in svoje zapazbe vpisati v zapisnik, določen za vse namene. Najmanj dvakrat na dan se mora meriti temperatura vsem živalim in o tem voditi točen zapisnik.

Ukrepi opreznosti pri proizvodnji serumov.

Člen 75.

1. Laboratoriji, kjer se pripravljajo serumi, morajo biti zadostno oddaljeni od hlevov in od drugih živali, da bi se s tem izognilo tudi najmanjši možnosti vsake onesnažbe.

Laboratoriji morajo biti urejeni, da se morejo lahko desinficirati v primeru kake infekcije.

2. Mora se imeti poseben prostor za odzemanje krvi. Zidovi tega prostora morajo biti nepropustni in se morajo dati lahko umivati in desinficirati.

3. Ustanova mora imeti velike aparate za sterilizacijo, da more sterilizirati vse posode in stvari, ki pridejo v dotiko s serumom. V času dela za serum mora biti vse najčistejše in najsterilnejše, kolikor dopuščajo te metode.

4. Prostor, kjer se preizkuša sterilnost, jakost, abnormalna strupenost, mora ustrezati namenu. Proizvajalec mora imeti zadostno število poskusnih živali z ustrežajočo namestitvijo in uredbo.

5. Proizvajalec mora imeti zadostno število epruvel in ostalih steklenih stvari poleg ostale aparature, ki je potrebna za proizvodnjo, preizkušanje in kontrolo zdravljenega biološkega izvora.

Člen 76.

Ako žival, ki služi za proizvodnjo serumov, oboli na kaki kužni bolezni razen one, ki more nastati od mikrobov, s katerimi se imunizira, ako kaže težke simptome obolenja, ki se ne morejo spraviti v zvezo z imunizacijo, mora proizvajalec seruma o tem takoj obvestiti kontrolni urad. Ako državni kontrolor zahteva, da se žival ubije, se mora ubiti in izvršiti avtopsijska, z druge strani pa se morajo storiti ukrepi, da se serum od take živali ne prodaja, niti ne daje v promet brez dovoljenja urada za kontrolo zdravljenega biološkega izvora.

Ako je avtopsijska pokazala, da je žival obolela na kužni bolezni, nevarni za druge živali, sme državni kontrolor prepovedati uporabo tudi drugih živali za proizvodnjo serumov. Kontrolor sme storiti ukrepe, ki jih smatra za potrebne, da prepreči prodajo vsakega seruma, ki bi mogel biti na škodo ljudskemu zdravju.

V zelo nujnih primerih sme proizvajalec sam ubiti žival, o tem pa mora takoj obvestiti kontrolni urad. Ta urad odbošlje svojega odposlanca, ki mora prisostvovati avtopsijski.

Serumi.

A. Serumi proti streptokokom in slični serumi, za katere se ne zahteva preizkušanje jakosti.

Člen 77.

Serum proti streptokokom je serum ali raztopina proteina prečiščenega seruma, dobljenega iz krvi konjev ali drugih ekvid, ki so umetno imunizirani s kulturami streptokokov ali z antigenom pripravljeni iz teh kultur. Naziv seruma je: »Serum proti streptokokom«.

Člen 78.

Serum proti streptokokom se more izdajati za terapevtsko uporabo:

1. kot nativen, to je kot produkt dekantacije koagulirane krvi ali plazme z dodatkom antiseptike;

2. kot prečiščen, kadar vsebuje specifična protitelesa.

Člen 79.

Kadar se daje serum v promet, mora biti tekočina bistra, eventualno z malo opalescenco in slabo usedlino.

Nativen serum ne sme imeti več nego 10% beljakovine. Prečiščen serum ne sme imeti več nego 12% beljakovine, in šele z dovoljenjem odbora za biološke proizvode 18% beljakovine. To velja tudi za vse ostale serume.

Na etiketi mora biti naznačeno, ali je serum nativen ali prečiščen, količina v kubičnih cm, kakor tudi vse posameznosti, ki se zahtevajo s pravilnikom o polnitvi in zamotavanju bioloških proizvodov.

Člen 80.

Kulture za proizvodnjo serumov se morajo dati na zahtevanje vedno na razpolaganje državnemu kontrolorju, na zahtevanje pa se morajo poslati tudi državnemu kontrolnemu uradu.

Člen 81.

Zapisniki se morajo voditi:

1. o izvoru kulture;
2. o naravi produkta, od katerega je kultura dobljena, in datum izolacije;
3. o načinu pripravljanja kulture in antigena za imunizacijo;
4. o količini vbrizganega antigena ali klic;
5. o datumu odvzemanja krvi živali;
6. o vseh poskusih, ki se morejo narediti z enim serumom, preden se da v promet:
 - a) o dekantaciji,*
 - b) o dodajanju antiseptika,
 - c) o filtraciji,
 - č) o preizkušanju abnormalne strupenosti,
 - d) o neškodljivosti,
 - e) o jakosti,
 - f) o polnjenju,
 - g) o zamotavanju,
 - h) o dajanju v promet posameznih serij in o njihovem sestavu.

* Popravljenost; glej štev. 200/LXXI/432, »Službene novine« z dne 3. septembra 1930.

B. Serumi proti disenteriji Šiga-Kruze in drugi serumi proti disenteriji.

Člen 82.

Serum proti disenteriji Šiga-Kruze je serum ali globulin, ki vsebuje specifična antitelesa, ter se dobiva od konj ali drugih ekvid z imunizacijo s toksinom ali bakterijskimi telesi, od bacilov disenterije Šiga-Kruze.

Člen 83.

Serum proti disenteriji Šiga-Kruze se izdaja za terapevtsko uporabo:

1. kot serum ali plazma, izločen iz krvi imuniziranih živali;
2. kot nativen sušen serum ali sušeni globulini, ki vsebujejo specifična antitelesa.

Člen 84.

Kadar se daje serum v promet v tekočem stanju, je treba, da je čist ali največ, da slabo opalescira, in ne sme imeti veliko usedline. Nativen serum brez kakršnegakoli dodatka ne sme vsebovati več nego 10% beljakovine. Rastopina antitoksičnih globulinov ne sme vsebovati več nego 18% beljakovine (§ 79.).

Člen 85.

Jakost seruma proti disenteriji Šiga-Kruze se preizkuša z intravenozno injekcijo na miši s pomočjo standardiziranega seruma. Kot antitoksična edinica se jemlje tista, ki jo je določila na konferenci v Ženevi leta 1928. higienska sekcija društva narodov šte. C. 831.

Člen 86.

Na etiketi mora biti naznačeno poleg ostalega iz člena 27. tudi, ali je serum nativen ali prečiščen, ali je sušen ali ne; številka serije, skupno število edinic, vsebina v kubičnih centimetrih v tekočem stanju ali število edinic suhe snovi.

C. Drugi serumi proti disenteriji.

Člen 87.

Za ostale serume proti disenteriji veljajo predpisi iz člena 77.

Č. Serum proti davici (difteriji).

Člen 88.

Difterični antitoksin je serum ali antitoksični globulin, dobivan iz krvi konj, drugih ekvid, goved ali ovac, ki so imunizirani z difteričnim toksinom. Naziv »serum proti difteriji«.

Člen 89.

Za edinico seruma in način titracije se usvajajo predpisi higienske sekcije društva narodov na konferenci, ki je bila v Ženevi leta 1922.

Člen 90.

Za terapevtske namene se ne sme uporabljati difterični antitoksin, ako nima najmanj 400 antitoksičnih edinic v enem kubičnem centimetru.

Za profilaktične namene se sme uporabljati serum z najmanj 250 antitoksičnimi edinicami v enem kubičnem

centimetru. Na profilaktični dozi mora biti zapisano: »ne uporabljaj tega seruma za terapevtske namene«.

Člen 91.

Serum proti difteriji se more dajati v promet:

1. kot nativen ali kot plazma od konj, drugih ekvid, goved ali ovac, imuniziranih z difteričnim toksinom;
2. kot globulin, ki vsebuje specifične antitoksine;
3. v prašku pripravljen od snovi, navedenih pod 1. in 2., ki ne sme vsebovati nikakega antiseptika niti kakršnekoli druge tuje snovi.

Člen 92.

Na etiketi mora biti naznačeno:

1. skupno število edinic v enem kubičnem centimetru in anpuli ali stekleničici;
2. številka preparata;
3. količina, označena v kubičnih centimetrih, poleg ostalih predpisov.

D. Serum proti tetanusu.

Člen 93.

Tetanični antitoksin je serum ali globulin, izločen iz krvi konj, drugih ekvid ali bovid, imuniziranih s tetaničnim toksinom. Naziv njegov je »serum proti tetanusu«.

Člen 94.

Za edinico in način titracije se usvajajo predpisi higienske sekcije društva narodov, sprejeti na konferenci o standardizaciji tetaničnega antitoksina v Ženevi l. 1926.

Člen 95.

Tetanični antitoksin se ne sme dajati v promet, ako nima najmanj 500 internacionalnih antitoksičnih edinic v enem kubičnem centimetru, a 5000 antitoksičnih edinic v gramu suhe tvarine.

Člen 96.

Serum proti tetanusu se daje v promet kot nativen ali kot prečiščen. Za njega veljajo ista določila kakor za serum proti difteriji iz člena 91. in 92.

Sklepna določila.

Člen 97.

Ostale preparate biološkega izvora, ki niso omenjeni v tem pravilniku, preizkuša kontrolni urad po svojem preudarku ter v soglasju z znanstvenimi predpisi.

Člen 98.

Metode in načine preizkušanja, predpisane s tem pravilnikom, sme minister za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju odbora za biološke proizvode izpremeniti po potrebi in znanstvenem napredku.

Člen 99.

Ta pravilnik velja od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

S. šte. 10.920, dne 12. julija 1930.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

Na podstavi § 59. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni ter v soglasju s predsednikom ministrskega sveta (zak. št. 455 z dne 3. novembra 1930.) predpisujem

Pravilnik

o preiskovanju in izsledovanju nalezljivih bolezni in izvajanju potrebnih ukrepov.*

I. Preiskovanje in izsledovanje nalezljivih bolezni.

Člen 1.

Higienski zavodi preiskujejo na svojem področju, koliko in kako se akutne nalezljive bolezni pojavljajo in širijo, zlasti tiste, ki se naštevajo v zakonu o zatiranju nalezljivih bolezni.

Člen 2.

Zaradi preiskovanja morajo zavodi:

1. zbirati statistične podatke, ki se nanašajo na gibanje nalezljivih bolezni, navedenih v § 1. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni, kakor tudi epidemiološke podatke o izvori in potih za prenos nalezljivih bolezni;

2.) preiskovati v kraju epidemije okolnosti, pripravne za širjenje nalezljivih bolezni, zlasti pa biološke in socialne vzroke za endemične bolezni, kolikor vplivajo na njihovo vzdržanje in širjenje; pojave in gibanje nalezljivih bolezni v prošlosti; razmere, okolnosti, običaje in navade naroda, kolikor se nanašajo na nalezljive bolezni, narodno zdravljenje, zdravila, obrambne in zaščitne ukrepe proti nalezljivim boleznim; prehrano, stanovanja, obleko, delo, pokliče in pomanjkljivosti in ostalo, kolikor vplivajo na pojav in širjenje nalezljivih bolezni;

3.) v krajih endemičnih nalezljivih bolezni, zlasti pa črevesnih, potem difterije, škrlatinke, pegavice in antraksa, sistematsko preiskovati vse odnošaje in pojave, ki podpirajo njih vzdrževanje in širjenje.

Člen 3.

Kolera, kuga, pegavica, malteška mrzlica in goba-vost se v vsakem primeru ugotovi tudi z laboratorijskimi metodami. Na ta način se morajo ugotoviti tudi trebušni legar, griža, difterija, nalezljivo vnetje možganske mrene, steklina, maleus in antraks, kadar se javljajo v začetku epidemije ali sporadično.

Bakteriološko-seriološki način ugotavljanja obolenj se more opustiti samo po odobrenju higienskega zavoda pri pojavu mnogoštevilnih primerov ob času epidemije, ako je diagnoza že zadostno ugotovljena.

Člen 4.

Higienski zavodi in zdravstveni domovi morajo biti opremljeni z zadostnimi količinami sterilnih posod za odzemanje okuženega materiala in s potrebnimi hranilnimi podlagami ter jih oddajati na razpolaganje vsem zdravnikom, ki so obvezani pošiljati okuženi material na pregled.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. novembra 1930., št. 268/XCII/565 — Zakon gl. »Ur. l.« št. 137/31 iz l. 1930.

Člen 5.

Higienski zavodi organizirajo to službo, dajejo potrebna navodila in kontrolirajo delo te službe ter o tem obveščajo pristojna oblastva in centralni higienski zavod v mesečnih poročilih. Zdravnike, ki so nemarljivi v izvrševanju te dolžnosti, prijavljajo pristojni kraljevski banski upravi.

Člen 6.

Kužen in sumljiv material morajo odvezemati in pošiljati pristojnemu higienskemu zavodu ali zdravstvenemu domu vsi zdravniki v javni službi — državni, bano-vinski in občinski, zdravniki okrožnih uradov za zavarovanje delavcev, bratovskih blagajnic (skladnic) in drugih ustanov socialnega zavarovanja, šolski, prometni zdravniki, zdravniki zdravstvenih zadrug, kazenskih zavodov, bolnični in vsi ostali zdravniki, postavljeni s stalno plačo ali nagrado za zdravljenje bolnikov ali v higienski službi.

Člen 7.

Material mora biti po predpisu zamotan, da je onemogočeno odpiranje in poškodovanje posod ob času prenosa in izključena vsaka nevarnost, da se vsebina razsuje. Na zavoju mora biti označeno »Kužen material, ne odpiraj«.

Člen 8.

Ti pregledi se smatrajo za nujne in laboratoriji jih morajo vzeti takoj v delo in rezultat po najnujnejši poti dostaviti zdravniku, ki je poslal material, in pristojnemu uradnemu zdravniku. Ako se poročilo dostavlja po telefonu ali brzojavno, pošljejo zavodi takoj tudi pismeno poročilo po pošti.

Člen 9.

Odjemanje, pošiljanje in preiskovanje kužnega materiala se vrši brezplačno, ako se vrši po uradni dolžnosti (§ 2. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni).

Člen 10.

Higienski zavodi izdelajo navodila, kateri material in kako se odzema, zamotava in pošilja na pregled, in jih dostavijo vsem zdravnikom svojega področja.

Člen 11.

Higienski zavodi morajo po potrebi oskrbeti zdravnike v javni službi z vsemi potrebnimi specialnimi posodami za odzemanje kužnega materiala.

Člen 12.

Ako se v kakem kraju pojavi preč primerov kake nalezljive bolezni ali sum za nalezljivo bolezen, morajo vsi zdravniki, ki bi to ugotovili, o tem obvestiti pristojni higienski zavod, oziroma zdravstveni dom zaradi epidemioloških preiskav.

Člen 13.

Pregledi materiala se vršé po ugotovljenih bakterioloških, seroloških in eksperimentalnih metodah. Minister za socialno politiko in narodno zdravje mora odrediti za posamezne preglede po zaslišanju direktorjev higienskih zavodov standardiziranje metod za vso državo.

Člen 14.

Zdravniki, ki pošljejo material na pregled, morajo izpolniti z vsemi podatki poseben seznamek, ki obsega rodbinsko in rojstno ime obolelega, poklic, leta starosti, kraj in ulico, na katero bolezen se sumi, kratke podatke o važnejših znakih bolezni (temperaturo, jezik, spuščaj, grlo itd.), kaj se pošlje na pregled in kdaj se je vzel material (dan in uro).

II. Isvajanje potrebnih ukrepov proti nalezljivim boleznim.

Člen 15.

Higienski zavod mora, čim prejme poročilo o pojavu nalezljivih bolezni, v sporazumu s pristojnim zdravnikom ukreniti podrobne preiskave na licu mesta in odrediti potrebne ukrepe po § 10. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni.

Čim prejme higienski zavod zahtevo za pomoč ali čim ugotovi, da je v kakem okraju nalezljiva bolezen češča ali da se javlja podaljšano, mora odposlati svoje zdravnike in pomožno osebje zaradi preiskovanja vzroka širjenja in ukrenitve potrebnih ukrepov, dokler se bolezen ne zatre.

Člen 16.

Vsak zdravnik, ki vrši pregled bolnikov, mora, ako ugotovi nalezljivo bolezen ali sumi na njo, dati bolniku in njegovi okolici poleg navodila za zdravljenje tudi obvestilo o vseh ukrepih profilakse in takoj postopati po pravilniku o prijavljanju nalezljivih bolezni.

Člen 17.

Pristojni zdravnik (§ 2. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni) mora takoj, ko izve o nalezljivem obolenju, na svojem področju izvršiti vse ukrepe lokalnega značaja zaradi zatora nadaljnega širjenja, posebno pa poskrbeti za oddajo obolelih, za delno cepljenje in sprotno desinfekcijo.

Oni morajo tudi sodelovati v izvrševanju vseh ukrepov po § 15. tega pravilnika.

Člen 18.

J nalezljivi bolezni endemijskega značaja morajo občinski, oziroma sreski zdravniki predložiti pristojnim higienskimi ustanovam obširno poročilo o vseh činiteljih, ki vplivajo na endemijski značaj bolezni.

Člen 19.

Najdalje v roku 6 mesecev, ko dobi moč ta pravilnik, zberejo občinski, oziroma sreski zdravniki za svoje področje vse podatke o endemičnosti posameznih nalezljivih bolezni in jih dostavijo pristojnemu higienskemu zavodu.

Člen 20.

Sreski zdravnik ima pravico zahtevati potrebne epidemijske podatke od vseh zdravnikov svojega področja, vsi zdravniki pa so dolžni predložiti vse podatke v predpisanem roku.

Čl. 21.

Ako imajo na svojih področjih več endemijskih bolezni ali več endemijskih ognjišč, morajo direktorji higienskih zavodov določiti načrt in razpored dela teh preiskav in jih dostaviti pristojnim zdravnikom s točno označbo roka, kdaj se bo pri njih preiskovalo.

Člen 22.

Da bi se ti ukrepi pravilno izvajali, morajo oblastva občne uprave prve stopnje in občine v vsem podpirati pristojne zavode in zdravnike. (§§ 22. in 23. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni).

III. Preventivni ukrepi proti akutnim nalezljivim boleznim.

Člen 23.

O priliki preiskovanja kake nalezljive bolezni morajo oblastva občne uprave prve stopnje in občine po občinskih zdravstvenih odborih ali drugih svojih organih zdravnikom, ki opravljajo te posle, preskrbeti in dati na razpolaganje po najhitrejši poti ves material, ki je sumljiv, da bi mogel biti vir infekcije, zlasti pa vodo in živila. Pomagati morajo zdravnikom o priliki obhoda okuženih domov, da morejo zbrati od bolnikov okuženi material, ki jim je potreben. (§ 27. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni).

Člen 24.

Po predlogu zdravnika morajo oblastva občne uprave prve stopnje in občine izvrševati prepovedi, kakor je uporaba onesnažene pitne vode, prodaja in uporaba sumljivih živil, zapiranje sumljivih poslovalnic in slično (§§ 9., 16., 27. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni).

Člen 25.

Ako se pojavijo kuga, kolera, rumena mrzlica, koze in pegavica, mora na zahtevanje oblastva občne uprave prve stopnje občina postaviti posebno stražo in ji naročiti, da točno izvršuje zdravnikove odredbe. Isti ukrepi veljajo, ako se razširijo tudi druge nalezljive bolezni v večji meri. Ako je potreba, in na zahtevanje oblastva občne uprave prve stopnje mora dati občina enega ali več uradnikov in stražnikov.

Člen 26.

Ako boluje bolnik doma, odredi zdravnik vse potrebne ukrepe in jih priobči občini zaradi točnega izvrševanja. Ali so ti ukrepi tudi pravilno izvršeni, za to morajo poskrbeti občinska oblastva po svojih zdravstvenih odborih ali članih občinske uprave ali posebnih organih in o tem predložiti poročilo sreskim zdravnikom vsak teden.

Člen 27.

Ako zdravnik ugotovi, da se odrejeni ukrepi ne izvajajo ter da je dana nevarnost, da se bolezen širi, ima pravico, poslati bolnika prisilno v oddelek za izoliranje nalezljivih bolnikov (§ 12. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni).

Člen 28.

O domovih, v katerih se pojavi nalezljiva bolezen, mora občina voditi posebne knjige s temi podatki: 1.

zaporedna številka; 2. ulica in številka hiše; 3. ime domačina, v čigar stanovanju se je pojavila obolelost; 4. kdo je prijavil obolelost; 5. kdaj se je ugotovilo obolenje; 6. ali je hiša pod nadzorstvom in od kdaj; 7. katera bolezen.

Istotako morajo upravne občine voditi tudi posebne spiske vseh oseb, obolelih na nalezljivih boleznih, posebej za vsako izmed njih, in sicer po teh podatkih: 1) zaporedna številka; 2) rodbinsko in rojstno ime; 3) poklic; 4) leta starosti; 5) ali je bil cepljen in kdaj; 6) kdaj je obolel; 7) kdaj se je bolezen ugotovila; 8) kdo je bolezen ugotovil; 9) kaj se je ukrenilo; 10) ali je bolnik odločen in kako; 11. dan ozdravljenja ali smrti; 12) kontrolni pregledi glede kliconostva.

Člen 29.

Kadar se pojavijo prvi primeri nalezljivih boleznih, morajo pristojni zdravniki:

- 1) javno predavati o naravi bolezni in o načinu zaščite prebivalstva;
- 2) dati navodila učiteljem in nameščencem šol in potreben material, da od časa do časa obveščajo dijake o nevarnostih te bolezni;
- 3) razširiti po občini, šolah in po drugi pripravnih poti pouke o dotični bolezni;
- 4) v primeru endemijskih akutnih nalezljivih boleznih morajo po določenem rasporedu imeti več predavanj, in posebno z ozirom na vzroke, ki vzdržujejo bolezen v endemičnem stanju;
- 5) predložiti takoj poročilo pristojnemu oblastvu.

Člen 30.

V kraju, kjer se ugotovi epidemija, se morejo za izvestna področja prepovedati shodi, kjer se zbirajo večje mase naroda (zbori, slave, sejmi itd.), kakor tudi postopanje in krošnjarijenje po teh krajih.

Odločbe o tem izda ban na predlog direktorja higienskega zavoda, na področju uprave mesta Beograda pa upravnik mesta Beograda na predlog direktorja centralnega higienskega zavoda.

Člen 31.

Kadar se na kakem področju pojavi bolezen, ki jo je treba prijaviti in ki se prenese s predmeti (zlasti z živili), se sme promet s temi predmeti popolnoma prepovedati ali narediti odvisen od izvestnih ukrepov.

Ta prepoved, oziroma omejitev se uporabi zlasti za kraje, kjer je ugotovljeno, da se prebivalstvo ne drži odredb, izdanih z namenom za zatiranje nalezljive bolezni.

V poslednjem primeru se more odrediti tudi omejitve osebnega prometa.

Odločbe o tem izda ban na predlog direktorja higienskega zavoda, na področju uprave mesta Beograda pa upravnik mesta Beograda na predlog direktorja centralnega higienskega zavoda.

Člen 32.

V vsakem primeru, kadar se pojavi kuga, kolera, rumena mrzlica, koze ali pegavica, se morejo odrediti tudi omejitve osebnega prometa med prebivalstvom v okuženem kraju samem. Isto velja tudi za odhod iz teh krajev.

Člen 33.

V krajih, kjer se pojavi kaka vrsta legarja, griža, kolera, se sme po potrebi omejiti ali prepovedati upora-

ba studencev, vodnjakov, vodovoda, potokov in drugih vod, o katerih se sumi, da so okužene.

Prepoved se ne nanaša na vodo, ki se uporablja za prometne in industrijske namene, kolikor bi to ne bilo v zvezi s proizvodnjem živil in drugih pitnih sredstev.

Pri vsakem prenosu bolnika ali osebe pod sumom nalezljive bolezni se mora postopati po predpisih, ki veljajo tudi za izolacijo od dotičnih boleznih.

V času nalezljivih ali sumljivih boleznih se ne smejo uporabljati za prenos bolnikov prevozna sredstva, ki so v javnem prometu (najemni vozovi, tramvaji, omnibus).

Uporabljeno prevozno sredstvo se razkuži, osebe, ki so pri prenosu sodelovale, pa se smatrajo, da so pod sumom okužbe.

Za prenos po železnici in parnikih veljajo posebni predpisi tudi za prenos umrlih na nalezljivih boleznih.

Člen 34.

Kadar se pojavijo bolezni, ki se morajo obvezno prijaviti in ki se prenašajo po živalih, posebno pa pegavica, legar, kuga, vajlova bolezen in rumena mrzlica, se smejo izdati pripravne odredbe za uničevanje in odstranjanje podgan in miši in drugih živali, komarjev, mrčesa in sl.

Člen 35.

Zaradi ugotovitve bolezni ali kontrole ne sme nikdo zabraniti zdravnikom, ki so pozvani preprečevati akutne nalezljive bolezni, zgradb in prostorov, za katere se sumi, da so okuženi.

Člen 36.

Pritožbe zoper odločbe, izdane za zatiranje akutnih nalezljivih boleznih, nimajo odločilna moči razen, kadar so vložene proti kazenskim razsodbam.

Člen 37.

Kdor se pregreši zoper predpis tega pravilnika, se kaznuje po določilu § 61. zakona o zatiranju nalezljivih boleznih.

Člen 38.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v Službenih novinah.

V Beogradu, dne 4. novembra 1930. S. št. 5869/30.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

44.

Na podstavi pooblastila § 10. zakona o osnovanju Sokola kraljevine Jugoslavije predpisujem naslednji

Pravilnik

o ugodnostih na državnih železnicah in ladjah v državni eksploataciji za Sokola kraljevine Jugoslavije.*

§ 1.

1. Letne brezplačne karte I. razreda na ime za vse železniške proge in ladijske proge dobivajo:

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 20. decembra 1930., št. 292/C/622. — Zakon gl. Ur. št. 35/11 iz l. 1930.

a) Prvi namestnik starešine saveza Sokola kraljevine Jugoslavije;

b) načelnik in načelnica saveza;

c) predsednik prosvetnega odbora.

Te karte izdaja generalna direkcija državnih železnic in karte veljajo samo z legitimacijo, izdano po savezu na ime.

Navedene osebe imajo pravico do letne brezplačne karte, dokler so na svojem položaju. Savez mora vsako izpremembo navedenih funkcionarjev takoj javiti generalni direkciji državnih železnic in prijavi priložiti letno brezplačno karto dotedanjšega funkcionarja. V nasprotnem se letna karta za novega funkcionarja ne izda.

2. Izvršni odbor saveza dobiva dve letni brezimniski brezplačni karti I. razreda za vse železniške proge in ladijske proge. Te karte izdaja generalna direkcija, in one veljajo z legitimacijo in s potrdilom Saveza, da je dotičnik član izvršnega odbora uprave Saveza. Saveza.

3. Člani uprave saveza, ki stanujejo zunaj Beograda, dobivajo brezplačne karte za posamezna potovanja I. razreda za brzovlake in za potniške ladje za potovanja na seje uprave in za povratak domov.

Te karte, ki se morajo za vsako potovanje posebej zahtevati, izdaja na zahtevo uprave saveza generalna direkcija državnih železnic, kateri dostavi uprava saveza vsako leto imena svojih članov z označbo kraja njihovega stalnega bivališča. Istotako mora uprava saveza generalni direkciji javiti vsako nastalo izpremembo.

4. Vsaka sokolska župa dobiva po dve letni brezplačni karti II. razreda za železniške proge in I. razreda za ladje za potovanja v svojem področju, kakor tudi od sedeža župe do Beograda in nazaj.

Te brezplačne karte izdaja za železniške proge tista oblastna direkcija državnih železnic, na koje ozemlju je sedež župe, za ladijske proge pa direkcija rečne plovitve kraljevine Jugoslavije. Karte veljajo samo z legitimacijo dotične sokolske župe.

§ 2.

Člani, članice, naraščajniki in naraščajke, kakor tudi moška in ženska deca Sokola kraljevine Jugoslavije uživajo, kadar delajo društvene zlete, oziroma zlete ali kadar potujejo na letovanje ali zaradi udeležbe na sokolskih nastopih ali na župnih ali saveznih letnih skupščinah ali tečajih, ugodnost na vožnji s 50% normalne vozne cene v drugem in tretjem razredu potniških vlakov, oziroma v prvem in drugem razredu potniških ladij, ako potujejo v skupinah najmanj po 10 oseb. Vsi člani skupine morajo potovati v enem in istem razredu. Na železnici morejo skupine z najmanj 15 osebami na razdaljo čez 100 km uporabljati tudi brzovlake.

Vsak član mora imeti člansko legitimacijo. Razen tega mora sokolsko društvo izdati vodji skupine posebno potrdilo v dveh izvodih po priloženem vzorcu. Potrdilo velja za vožnjo tja in nazaj na označeni progi, in sicer pri potovanju na letovanje 3 mesece, v ostalih primerih pa 14 dni, računaje dan izdaje za prvi dan. Vožnja se more začeti katerikoli dan, toda završiti se mora v roku veljavnosti potrdila. Povratak se mora izvršiti na isti progi, na kateri je skupina dopotovala. Pri kombiniranem potovanju se mora izdati posebno potrdilo za železniško progo, posebno pa za ladijsko progo.

Potniki morajo pri odhodu kupiti celo karto po normalni vojni ceni, ki jim velja za brezplačen povratak.

Odhodna postaja (agencija) žigosa pri odhodu ob izdajanju voznih kart z ugodnostjo oba izvoda potrdila s svojim žigom z datumom, obdrži en izvod potrdila, drugega pa vrne vodji skupine. Vstopna postaja (agencija) žigosa potrdilo ob povratku istotako s svojim žigom z datumom.

Po končanem potovanju se mora potrdilo izročiti odhodni postaji (agenciji). Pri pregledu voznih kart mora vodja skupine pokazati železniškemu, oziroma ladijskemu kontrolnemu osebju potrdilo z voznimi kartami, člani skupine pa svoje legitimacije.

Prekiniti vožnjo je dovoljeno samo celi skupini po § 25 ž. o. u. Prav tako je prehod iz III. v II. vozovni razred, oziroma iz II. v I. ladijski razred ali prehod v brzovlak dopuščen samo celi skupini proti doplačilu razlike po nižani vojni ceni.

Ako sestoji skupina iz več ko 30 oseb, mora vodja skupine potovanje prijaviti šefu vstopne postaje pri odhodu, oziroma vstopni postaji pri povratku vsaj 24 ur pred odhodom vlaka.

§ 3.

O priliki vsesokolskih zletov v državi ali inozemstvu uživajo člani, članice, naraščajniki, naraščajke, kakor tudi moška in ženska deca Sokola kraljevine Jugoslavije na železnicah in ladjah tako za posamezna potovanja, kakor tudi za potovanja v skupinah ugodnost na vožnji za 75% normalne vozne cene. Natančnejša določila glede izkoriščanja ugodnosti izda generalna direkcija državnih železnic za vsak izlet posebej.

§ 4.

Kadar potujejo sokolska društva na zlete, na javne nastope ali na letovanje, uživajo brezplačen prevoz potrebnega orodja za vežbanje od postaje, ki je najbližja kraju njihovega sedeža, do postaje, ki je najbližja kraju, kjer se vrši zlet ali javni nastop oziroma kjer društvo letuje, in nazaj.

To ugodnost dovoljuje tista oblastna direkcija državnih železnic, na koje področju ima društvo svoj sedež, za ladijske proge pa direkcija rečne plovitve kraljevine Jugoslavije. Za prevoz se izdaja nakaznica. Pri kombiniranem prevozu je potrebna posebna nakaznica za prevoz po železnici in posebna za prevoz z ladjo.

§ 5.

Ta pravilnik stopi v veljavo dne 1. decembra 1930.

V Beogradu, dne 29. novembra 1930.

Minister za promet
Laz. Radivojević s. r.

Priloga:

(Potrdilo za potovanje članov Sokola kraljevine Jugoslavije.)

Ime društva:

Potrdilo

za potovanje skupine članov zgoraj omenjenega društva na zlet — javen nastop — letovanje — letno skupščinu za polovico vozne cene po § 2. pravilnika o ugodnostih

na državnih železnicah in ladjah v državni eksploataciji za Sokola kraljevine Jugoslavije:

a) od do in nazaj.

Odhod: 19 ..

Povratek: 19 ..

b) Ime vodje skupine:

c) Imena vseh članov, ki skupno potujejo:

.....
.....
.....

.....
.....
.....

č) Skupno število potnikov:

Vse poimensko navedene osebe imajo članske legitimacije.

To potrdilo velja za zlet — javen nastop — letno skupščino 14 dni, za letovanje pa 3 mesece od dne, katerega je izdano.

Izdano 19 ..

V

Zig in podpis društva:

.....

46.

Minister za finance je izdal vsem davčnim oblastvom pod O. P. štev. 91851 z dne 12. decembra 1930. naslednjo

Naredbo :

Odplačilo davčnih zaostankov po starih zakonih o neposrednih davkih in o davku na poslovni promet.*

»Davčni zaostanki od zadolžitve po starih zakonih o neposrednih davkih in o davku na poslovni promet, ki se pokažejo koncem leta 1930., se morejo odplačati v enakih obrokih v največ petih zaporednih letih, počenši od dne 1. januarja 1931., ter po naslednjih pravilih:

1) odplačila v teku leta 1929. in 1930. se smatrajo izjemno od zakonskih predpisov, da gredo prvenstveno na račun oddolžitve zadolženih davkov po novem zakonu.

2) ako so s temi odplačili kriti zadolženi zneski po novem zakonu za leto 1929. in 1930., se presežek, ki ostane, odbije od prenesenega dolga koncem leta 1928. in ostanek smatra za davčni dolg po starih zakonih;

3) ako se z odplačili v teku leta 1929. in 1930. ne pokrijejo niti zadolženi zneski po novem zakonu, se smatra za davčni dolg po starih zakonih tista vsota, ki je prenesena iz leta 1928.;

4) tako ugotovljena vsota dolga od zadolžitve po starih zakonih se vpiše z rdečo tinto v drugi razpredelek davčne glavne knjige in potem razdeli na pet enakih

*Službene novine kraljevine Jugoslavije, z dne 13. decembra 1930., št. 287/XCIX/619.

delov, izmed katerih je treba prvega plačati najkasneje v teku leta 1931., drugega v teku leta 1932., tretjega v teku leta 1933., četrtega v teku leta 1934. in petega v teku leta 1935.;

5) vsak del se lahko plača v dveh enakih letnih obrokih, od katerih je treba prvega plačati najkasneje do 15. dne avgusta, drugega pa najkasneje do 15. dne novembra vsakega dotičnega leta;

6) za tako ugotovljene vsote dolga od zadolžitve po starih zakonih se vračunajo 3-odstotne obresti od dneva plačila.

Zadolžitve po novem davčnem zakonu se ne morejo v nobenem primeru posluževati tukaj določenih odplačilnih rokov niti pogodovane obrestne stopnje 3 %.

V Beogradu, dne 12. decembra 1930. št. 91.851/III.

Iz oddelka za davke ministristva za finance.

45.

Odločba

ministra za promet.*

Na podstavi § 66. uredbe o organizaciji ministristva za promet in prometne službe kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev iz leta 1927.

odločam

v interesu lažjega opravljanja službe,

da se v § 1. uredbe o organizaciji ministristva za promet in prometne službe iz leta 1927., ki se je dopolnil z odločbo M. S. štev. 2003/29, med osmim in devetim odstavkom kot nov odstavek vstavi naslednje: »V primeru potrebe ter ob pomanjkanju pripravnih oseb iz predhodnega odstavka sme minister za promet še tri leta, po zaslišanju strokovnega sveta, predlagati tudi osebe iz drugih strok z najmanj 15 leti državne službe.«

Po tem se mora celokupno besedilo izprememb z odločbo M. S. štev. 2003/29 in teh izprememb glasiti:

»Ministru za promet je neposredno podrejen za izvrševanje ministrove kontrole celokupnega prometa generalni inspektor celokupnega prometa, ki more imeti čin in plačo uradnika prve kategorije druge skupine.

»Generalnemu inspektorju celokupnega prometa sta dodeljena največ dva uradnika prve in dva uradnika druge ali nižje kategorije, po potrebi pa mu more minister prideliti na službo tudi večje število uradnikov druge ali nižje kategorije.

»Generalni inspektor celokupnega prometa se postavlja z ukazom na predlog ministra za promet iz vrst uradnikov prometnega resora prve kategorije z najmanj 15 leti državne službe.

»V primeru potrebe ter ob pomanjkanju pripravnih oseb iz predhodnega odstavka sme minister za promet še tri leta, po zaslišanju strokovnega sveta, predlagati tudi osebe iz drugih strok z najmanj 15 leti državne službe.

»Delokrog dela generalnega inspektorja celokupnega prometa predpiše minister za promet.«

*Službene novine kraljevine Jugoslavije, z dne 20. decembra 1930., št. 292/C/623.

Ta moja odločba se natisne takoj v »Službenih novinah kraljevine Jugoslavije«.

V Beogradu, dne 3. julija 1930. številka 12788/30.

Minister za promet
Laz. Radivojević s. r.

Ta odločba je objavljena v »Službenih novinah« št. 291 z dne 18. decembra 1930., od katerega dne tudi velja.

Razne objave iz „Službenih novin“.

Številka 294 z dne 23. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 8. novembra 1930.: Napređovali so: v 1. skupino II. kategorije Bernetič-Majer Valerija, učiteljica v Brežicah, dosedaj v 2. skupini II. kategorije; v 2. skupino II. kategorije: Osana-Dietz Hermina, učiteljica v Sori, dosedaj v 3. skupini II. kategorije; Lapajne Ivan, upravitelj meščanske šole v Vojniku.

Odlok ministra za gradbe z dne 29. novembra 1930.: Premešeni so v istem svojstvu: k p. t. uradu v Breznem Kasjak Marija, p. t. uradnica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Dobrni, na lastno prošnjo; k p. t. uradu v Dobrni Kraje Ivanka, p. t. uradnica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Ljubljani 1., po potrebi službe; k p. t. uradu v Kranju Kolar Marija, p. t. uradnica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Ljubljani 7., po potrebi službe; k p. t. uradu v Ljubljani 1.: Smerdu Roza, p. t. uradnica v 4. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Trzinu, po potrebi službe, in Znidarič Franc, p. t. uradnik v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu na Jesenicah, na lastno prošnjo; k III. terenski t. t. sekciji v Ljubljani: Furlan Alojzij, praktični tehnik v 3. skupini III. kategorije; Kavčič Ivan, praktični tehnik v 3. skupini III. kategoriji; Cerkvenik Miroslav in Kavčič Silvester, praktična tehnika v 3. skupini III. kategorije pri p. t. uradu v Ljubljani 1., po potrebi službe; k p. t. uradu v Mariboru 1.: Ferjančič Josipina, p. t. manipulantinja v 3. skupini III. kategorije pri p. t. uradu v Mežicah, po potrebi službe; k p. t. uradu v Mežicah: Facini Angela, p. t. uradnica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Ljubljani 1., po potrebi službe; k p. t. uradu v Planini pri Rakeku Grims Mara, p. t. uradica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Škofji Loki, na lastno prošnjo; k p. t. uradu v Škofji Loki Bernik Angela, p. t. uradnica v 3. skupini II. kategorije pri p. t. uradu v Planini pri Rakeku, na lastno prošnjo.

Številka 295 z dne 24. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 8. decembra 1930.: Pomaknjeni so v 3. skupino I. kategorije: dr. Jančič Ivan, starešina državnega tožilstva v Mariboru; Barle Gustav, starešina državnega tožilstva v Novem mestu, in dr. Hojnik Ivan, namestnik državnega tožilca v Mariboru, dosedaj vsi v 4-a skupini I. kategorije.

Odlok ministra za šume in rudnike z dne 11. decembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe pri rudar-

skem glavarstvu v Ljubljani za kontraktualnega uradnika inž. Rudol Dušan, dosedaj kontraktualni profesor na rudarski šoli v Celju.

Številka 296 z dne 25. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. novembra 1930.: Napređovali so na državni tehnični šoli v Ljubljani: za profesorja v 4-a skupini I. kategorije Treo Rudolf, profesor v 4. skupini I. kategorije na isti šoli; za profesorja v 4. skupini I. kategorije Turšek Viktor, profesor v 5. skupini I. kategorije na isti šoli; za profesorja v 6. skupini I. kategorije Kos Gojmir Anton in Znidarič Ivan, profesorja v 7. skupini I. kategorije na isti šoli; na državni dvorazredni trgovski šoli v Ljubljani: za profesorja v 6. skupini I. kategorije Šiferer Ana, profesorica v 7. skupini I. kategorije na isti šoli.

Številka 297 z dne 26. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 11. decembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za davčnega kontrolorja v 2. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Slovenjgradu Staré Josip, davčni kontrolor v isti skupini in kategoriji pri davčni upravi v Novem mestu.

Odlok ministra za finance z dne 22. novembra 1930.: Upokojen je Jurak Josip, davkar v 3. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Novem mestu.

Odlok ministra za gradbe z dne 5. decembra 1930.: Postavljen je za tehnika v 4. skupini II. kategorije Sušnik Ivan, pripravnik v 5. skupini II. kategorije i p. t. uradu v Ljubljani 1.

Številka 298 z dne 27. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. novembra 1930.: Postavljeni so v Dravski banovini: za načelnika upravnega oddelka kraljevske banske uprave Dravske banovine v 3-a skupini I. kategorije dr. Leon F. Staré, načelnik istega oddelka v 3. skupini I. kategorije; za policijskega svetnika policijske uprave v Ljubljani v 4. skupini I. kategorije Kokalj J. Viktor, policijski svetnik pri isti upravi v 5. skupini I. kategorije; za policijskega svetnika policijske uprave v Ljubljani v 4. skupini I. kategorije Deljanec B. Avgust, policijski svetnik pri isti upravi v 5. skupini I. kategorije; za banskega svetnika kraljevske banske uprave Dravske banovine v 5. skupini I. kategorije dr. Bogataj J. Lovro, policijski svetnik pri isti upravi v isti skupini in kategoriji; za sekretarja sreskega načelstva v Radovljici v 5. skupini I. kategorije dr. Vidic J. Janko, sekretar pri istem načelstvu v 6. skupini I. kategorije; za sreskega podnačelnika v Murski Soboti v 5. skupini I. kategorije dr. Bratina F. Franc, sreski podnačelnik istega sresa v 6. skupini I. kategorije; za sekretarja kraljevske banske uprave Dravske banovine v 6. skupini I. kategorije Legat J. Ivan, višji pristav pri isti upravi v 7. skupini I. kategorije; za upravno-pisarniškega uradnika pri sreskem načelstvu v Ljubljani v 1. skupini III. kategorije Kratochwill K. Kamilo, upravno-pisarniški uradnik pri istem načelstvu v 2. skupini III. kategorije; za upravno-pisarniškega uradnika pri sreskem načelstvu v Kočevju v 1. skupini III. kategorije Erker J. Viktor, upravno-pisarniški uradnik pri istem načelstvu v 2. skupini III. kategorije; za upravno-pisarniškega uradnika pri sreskem načelstvu v Celju v 1. skupini III. kategorije Kacjan F. Fran, upravno-pisarniški uradnik pri istem načelstvu v 2. skupini III. kategorije; za upravno-pisarniškega uradnika

kraljevske banske uprave Dravske banovine v 1. skupini III. kategorije **Zadnikar H. Josip**, upravno-pisarniški uradnik pri isti upravi v 2. skupini III. kategorije za upravno-pisarniškega uradnika pri sreskem načelstvu v Litiji v 1. skupini III. kategorije **Plesničar F. Fran.**, upravno-pisarniški uradnik pri istem načelstvu v 2. skupini III. kategorije in za upravno-pisarniškega uradnika pri sreskem načelstvu v Mariboru — **levi breg** v 1. skupini III. kategorije **Kropej I. Albert**, upravno-pisarniški uradnik pri istem načelstvu v 2. skupini III. kategorije.

Številka 300 z dne 30. decembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 15. decembra 1930.: Upokojeni so pri direkciji državnih železnic v Ljubljani: **Dolenc Josip**, **Zerhar Josip** in **Klun Anton**, vsi uradniki v 1. skupini III. kategorije; **Sič Josip**, uradnik v 1. skupini III. kategorije; **Stajner Miha**, uradnik v 1. skupini III. kategorije.

Številka 1 z dne 1. januarja 1931.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 15. decembra 1930.: Premeščeni so po potrebi službe: za šumarskega referenta pri sreskem načelstvu v Ljubljani **Miklavič Franc**, šumarski svetnik v isti skupini in kategoriji ter šef šumske uprave v Kranjski gori, za šumarskega svetnika v isti skupini in kategoriji pri šumski direkciji djurdjevačke imovinske občine v Belovaru **Roter Ivan**, šumarski svetnik v isti skupini in kategoriji ter šef šumske uprave v Kranjski gori.

Odlok ministra pravde z dne 12. oktobra 1930.: Napredoval je v 7. skupino I. kategorije **Jagodič Josip**, arhivar škofijskega ordinarijata v Ljubljani v 8. skupini I. kategorije.

Odlok pomočnika ministra za finance z dne 2. decembra 1930.: Napredovala sta za pomožna arhivarja v 3. skupini III. kategorije pri finančni direkciji v Ljubljani **Kugovnik Slavko** in **Gogala Vilko**, arhivska pripravnik v 4. skupini III. kategorije pri isti finančni direkciji.

Odlok pomočnika ministra za finance z dne 2. decembra 1930.: Napredovali so za glavne arhivarje v 2. skupini III. kategorije pri finančni direkciji v Ljubljani **Bračko Anton**, **Večerin Rudolf**, **Sušterčič Evgen**, **Kovačič Franc**, **Kramer Ivan** in **Vedam Josip**, pomožni arhivarji v 3. skupini III. kategorije pri isti finančni direkciji.

Številka 2 z dne 2. januarja 1931.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 15. decembra 1930.: Postavljena sta: za komandanta Dravske divizijske oblasti divizijski general **Ilić S. Bogoljub**, naznačen za komandanta zetske divizijske oblasti; za vršilca dolžnosti komandanta šumadijske divizijske oblasti generalštabni brigadni general **Veselinović D. Jovan**, dosedaj vršilec dolžnosti komandanta dravske divizijske oblasti.

Številka 4 z dne 5. januarja 1931.:

Koledar, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati

Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 29. decembra 1930., I. No. 39.412, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej spominsko knjigo — ko-

ledar za l. 1931. »Dem Andenken an Karl von Österreich, Kaiser und König«, Gedächtnis-Jahrbuch Kalender 1931., ki je posvečen izključno legitimistični propagandi.

Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 30. decembra 1930., I. No. 39.646, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej koledar za l. 1931. »Hrvatski List i Danica Hrvatska«, ki ga je izdal **Ivan Krešić** v jugoslovanskem jeziku v New Yorku.

Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 30. decembra 1930., I. No. 39.647, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej koledar za l. 1931. »Delnik«, ki je bil izdan v češkoslovaškem jeziku v Ameriki, radi njegove čisto komunistične vsebine.

Knjiga, ki jo je prepovedano uvažati in razširjati.

Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 29. decembra 1930., I. No. 39.414, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej knjigo »Almanahul Banatului« l. 1931., ki je bila izdana v rumunskem jeziku v Temešvaru.

Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 29. decembra 1930., I. No. 39.414, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej knjigo v »Vorsicht, Feind hört mit«, ki jo je izdala založba Neufeld und Henins v Berlinu, ker se slikajo v njej tendenciozno dogodki v bivši kraljevini Srbiji.

Številka 5 z dne 9. januarja 1931.:

Trošarina na žganje in špirit. Minister za finance je izdal na podstavi čl. 86. zakona o državni trošarini pod št. 97.335 z današnjim dnevom ta-le odlok:

Da je smatrati za žganje in pobirati od njih trošarino po nižji stopnji samo one destilate sadja, vina in vinskih tropin, otrobov, ki ob proizvodnji ne vsebujejo več ko 60% alkohola; za destilate, ki vsebujejo več ko 60%, se mora plačati državna trošarina kakor za špirit, izdelan v industrijskih tovarnah špirta.

Št. 97.355. — Iz davčnega oddelka ministrstva za finance v Beogradu, dne 31. decembra 1930.

Številka 6 z dne 10. januarja 1931.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 19. decembra 1930.: Postavljena sta po potrebi službe: za finančnega svetnika v 4. skupini I. kategorije pri finančni direkciji v Ljubljani **Mozetič Josip**, finančni svetnik v isti skupini in kategoriji pri finančni direkciji v Sarajevu; za finančnega svetnika v 4-a skupini I. kategorije pri finančni direkciji v Sarajevu **Sedlar Gustav**, finančni svetnik v isti skupini in kategoriji pri finančnem inšpektoratu v Mariboru.

Številka 8 z dne 13. januarja 1931.:

Odlok ministra za notranje posle z dne 16. decembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za pomožnega sekretarja pri železniški in obmejni policiji v Mariboru v 3. skupini II. kategorije **Knez J. Anton**, policijski pristav pri sreskem načelstvu v Ptuj v isti skupini in kategoriji.

Številka 9 z dne 14. januarja 1931.:

Odlok ministra za finance z dne 25. decembra 1930.: Napredoval je za pristava v 8. skupini I. kategorije pri državnem pravobranilstvu v Ljubljani **Kozelj Milan**, pripravnik v 9. skupini I. kategorije pri istem pravobranilstvu.